

ค่านิยมอันพึงประสงค์ ในการดำเนินชีวิตคริสเตียน (Christian Values to live by)

Cheerfulness = ความมีจิตใจร่าเริงยินดีอยู่เสมอ
จิตใจเบิกบาน มีความยินดีเต็มล้น (being full of good
feeling)

พระธรรมสุภาพ 17:22 “ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี” (A cheerful
heart is good medicine)

พระธรรม 2 โครินธ์ 9:7 “...เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้ความ
ใจยินดี” (God loves a cheerful giver)

เมื่อมีความร่าเริงยินดีก็นำมาซึ่งความสุข

พระธรรมโยบ 29:24 “ข้าอึมแ้มต่อเขาเมื่อเขาท้อถอย และ
ใบหน้าอึมแ้มของข้าเขามิได้ทำให้หม่นหมอง” (Job’s cheerful looks
brought joy)

Compassion = ความมีเมตตากรุณา
ช่วยเหลือผู้อื่น (desire to relieve another’s suffering)

พระธรรมเศคาริยาห์ 7:9 “...จงพิพากษาตามความจริง จงแสดง
ความกรุณาและความปรานีต่อพี่น้องของตน” (Administer true
justice; show mercy and compassion to one another)

พระธรรมโคโลสี 3:12 “เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้า
ทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์ และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา
ใจปรานี ใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน” (Therefore, as God’s
chosen people, holy and dearly loved, clothe yourselves with
compassion, kindness, humility, gentleness, and patience.)

จากคำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี เมื่อชายคนนั้นถูกโจรปล้นและ
ทำร้าย จะเห็นได้ว่าไม่มีใครช่วยเหลือเขาเลย เว้นแต่ชาวสะมาเรียที่เมื่อ
เห็นแล้วก็มีใจเมตตา

Consideration = ความเห็นอกเห็นใจ คิดถึงผู้อื่น
(mindful of the needs and feelings of others)

พระธรรมทิตัส 3:2 "...ให้เป็นคนสุภาพ แสดงอัธยาศัยไมตรีอันดีงาม" (Be peaceable and considerate)

ชนชาติอิสราเอลได้รับการอบรมสั่งสอนให้ช่วยเหลือ มีความเห็นอกเห็นใจเพื่อนบ้าน ไม่นิ่งดูตาย (to considerate of other's property) เมื่อผู้อื่นปัญหา ดังจะเห็นได้จากพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 22:1-4

Contentment = ความพอใจในสิ่งที่ตนเป็น
และมีอยู่ (uncomplaining acceptance of one's life)

พระธรรม 1 ทิโมธี 6:6-8 "เราได้รับประโยชน์มากมายจากทางของพระเจ้า พร้อมทั้งความสุขใจ เพราะว่าเราไม่ได้เอาอะไรเข้ามาในโลกฉันทใด เราก็ก็นำอะไรไปจากโลกไม่ได้ฉันทนั้น แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้าก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด" (We will be content with that)

พระธรรมฮีบรู 13:5 "ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่..." (Keep your lives free from the love of money and be content with what you have.)

ท่านอัครทูตเปาโลพูดถึงความพอใจในสิ่งที่ท่านเป็นอยู่ ทำให้ท่านชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตลอดเวลา

พระธรรมฟิลิปปี 4:11 "ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่า จะพอใจอยู่อย่างนั้น" (Paul was content, no matter the circumstances)

Courage = ความกล้าหาญ (bold; fearless in the face of threat)

พระธรรมโยชูวา 1:6 "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด" (Be strong and courageous)

พระธรรม 1 โครินธ์ 16:13 "ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อของท่าน จงเป็นคนที่มีความกล้าหาญ จงเข้มแข็ง" (Be on your guard; stand firm in the faith; be men of courage; be strong)

เปโตรและยอห์น ได้แสดงความกล้าหาญอย่างมากเมื่อท่านทั้งสองได้เป็นพยานยืนยันถึงองค์พระเยซูคริสต์เจ้าต่อบรรดาสภาแซเฮดริน (Sanhedrin) ซึ่งปรากฏอย่างชัดเจนในพระธรรมกิจการของอัครทูต 4:1-21

Faithfulness = ความซื่อสัตย์ ยึดมั่นในความจริง
(living by faith, or belief)

พระธรรม 1 โครินธ์ 6:12 “จงต่อสู้อย่างเต็มกำลังความเชื่อ...”
(Fight the good fight of the faith)

เป็นการมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ โดยความเชื่อเมื่ออับราฮัมได้รับการทรงเรียกจากพระเป็นเจ้า ท่านจึงออกเดินทางไปที่ที่ไม่รู้ว่าจะไปทางไหน แต่ท่านยอมเชื่อฟังทำตาม ดังที่ปรากฏในพระธรรมฮีบรู 11:8

Forgiveness = การยกโทษ การให้อภัย
(the act of pardoning)

พระธรรมมัทธิว 6:14 “เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย” (For if you forgive men when they sin against you, your heavenly Father will also forgive you.)

โยเซฟยกโทษให้พี่น้องของตน (พระธรรมปฐมกาล 45:8-15)
สเทเฟนยกโทษบรรดาคนเหล่านั้นที่เอาหินขว้างปาเขา และยังได้วิงวอนต่อพระเป็นเจ้าให้ยกโทษแก่ผู้ที่กำลังทำร้ายเขา

พระธรรมกิจการของอัครทูต 7:60 “สเทเฟนก็คุกเข่าลงร้องเสียงดังว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้...”

Gentleness = ความสุภาพ อ่อนโยน ความมีน้ำใจ
สำแดงซึ่งความกรุณา เมตตาปรานี
(showing kindness and tenderness)

พระธรรมฟิลิปปี 4:5 “จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง” (Let your gentleness be evident to all...)

พระธรรมโคโลสี 3:12 "...จงสวมใจเมตตา ใจปรานี ใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน" (Clothe yourselves with compassion, kindness, humility, gentleness and patience.)

ท่านอัครทูตเปาโลได้แสดงความสุภาพอ่อนโยนต่อชาวเธสะโลนิกา ดังปรากฏใน

พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 2:7 "แต่ที่เราอยู่ในหมู่พวกท่านด้วยความสุภาพอ่อนโยน..."

Godliness = การดำเนินชีวิตตามที่พระเป็นเจ้าทรงวางแบบอย่างไว้ (holy living) โดยยึดพระวจนะเป็นพื้นฐาน (Bible based) และมีองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นศูนย์กลาง (Christ centered)

พระธรรม 1 เปโตร 1:5 "แต่เพราะพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้นบริสุทธิ์ ท่านทั้งหลายจงประพฤติให้บริสุทธิ์พร้อมทุกประการ" (But just as he who called you is holy, so be holy in all you do')

เปโตรและเปาโลได้สำแดงถึงชีวิตที่ดำเนินตามแบบอย่างที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงวางไว้ โดยมีหลักฐานปรากฏตามบันทึกในพระวจนะของพระเจ้า

Honesty = ความซื่อสัตย์ ความจริงใจ (truthfulness)
พระธรรมเอเฟซัส 4:25 "เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และจงพูดความจริงต่อกัน" (Therefore each of you must put off falsehood and speak truthfully)

Hope = ความหวังใจ (reliance on God's blessing; expectation of future good)

พระธรรมอิสยาห์ 40:31 "แต่เขาทั้งหลายผู้มีความหวังใจในพระเจ้าจะได้รับการเสริมเรี่ยวแรงใหม่" (But those who hope in the Lord will renew their strength.)

พระธรรมฮีบรู 11:1 "ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกมั่นใจว่าสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง" (Now faith is being sure of what we hope for and certain of what we do not see)

เปโตรได้หนุนใจคริสตชนยุคแรกให้มีความหวังใจในพระเป็นเจ้า แม้ในยามทุกข์ยากลำบาก

Humility = ความถ่อมใจ (modesty; meekness)

พระธรรมมีคาห์ 6:8 “ให้กระทำความยุติธรรม และรักสัจกรุณา และดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของเรา” (To do justice, to love mercy and to walk humbly with God)

ดาเนียลผู้มีความถ่อมใจเป็นอย่างมาก เมื่อแก้พระสุบินของเนบูคัดเนสซาร์ ก็มีได้ถือเป็นการถ่อมใจของตัวเอง แต่ได้ถวายเกียรติยศนั้นแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า (พระธรรมดาเนียล 2:28)

Joy = ความชื่นชมยินดี จิตใจที่มีความร่าเริงเบิกบาน (Gladness of heart)

พระธรรมเนหะมีย์ 8:10 “ความชื่นบานในพระเจ้าเป็นกำลังของท่าน” (The joy of the Lord is your strength)

พระธรรมกาลาเทีย 5:22-23 “ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน...” (But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness.)

จากบทเพลงสรรเสริญของมารีย์ เราจะเห็นถึงความชื่นชมยินดีในการเสด็จมาบังเกิดขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ที่กล่าวไว้ในพระธรรมลูกา 1:46-55

Kindness = ความกรุณา ปรานี มีเมตตา (state of being kind, considerate)

พระธรรมโคโลสี 3:12 “จงสวมใจเมตตา ใจปรานี ใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน” (Clothe yourselves with compassion, kindness, humility, gentleness, and patience)

พระธรรมเอเฟซัส 4:32 “จงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน” (Be kind and compassionate to one another)

Love (for other) = ความรัก (ที่มีต่อผู้อื่น)
ไม่เห็นแก่ตัว มีความเมตตา กรุณา (unselfish benevolent concern)

พระธรรมมัทธิว 22:39 “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (Love your neighbor as yourself)

พระธรรมยอห์น 5:13 “ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน” (Greater love has no one than this, that he lay down his life for his friends)

องค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้กระทำการนี้เพื่อเราทุกคนแล้ว

Love (for God) = ความรักพระเจ้า ความกตัญญู
การสรรเสริญ และมอบถวายแด่พระองค์ (gratitude, worship, devotion)

พระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 “จงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิต สุดใจ และสิ้นสุดกำลังของท่าน” (Love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your strength)

เราจะเห็นความรักที่มีต่อพระเจ้าในชีวิตของชายและหญิงที่ปรากฏในพระวจนะของพระองค์

Mercy = ความเมตตา กรุณา ปรานี
เห็นอกเห็นใจผู้อื่น (compassion, showing charity)

พระธรรมมัทธิว 5:7 “บุคคลใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาได้รับพระกรุณาตอบ” (Blessed are the merciful, for they will be shown mercy)

ความเมตตากรุณาที่ดาวิดไว้พระชนม์ชาอูลที่เอนเกดี แม้มีโอกาสดังนั้นก็อย่าทำร้ายผู้ที่พระเจ้าได้ทรงเจิมไว้ (พระธรรม 1 ซามูเอล 24:10-17)

Obedience = การเชื่อฟัง ยอมทำตาม (submitting to authority)

พระธรรมยอห์น 14:15 “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (If you love me, you will obey what I command)

Patience = ความอดทน อดกลั้นต่ออุปสรรค โดยไม่บ่น (ability to bear trials without grumbling)

พระธรรมเอเฟซัส 4:2 “จงอดทนนาน และอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก” (Be patient, bearing with one another in love)

กษัตริย์ดาวิดได้เขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าได้เพียรคอยพระเจ้า พระองค์ทรงเอนพระองค์ลงฟังคำร้องทูลของข้าพเจ้า” (พระธรรมสดุดี 40:1) (I waited patiently for the Lord; he turned to me and heard my cry)

Peace = สันติสุข เป็นการมีประสบการณ์ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า เป็นความสงบสุข ในจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความปีติยินดี (experience of right relationship; inner contentment)

พระธรรมสดุดี 119:165 “บุคคลเหล่านั้นที่รักพระธรรมของพระองค์มีสันติสุขยิ่งใหญ่” (Great peace have they who love your law)

องค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงทำลายกำแพงที่ขวางกั้นระหว่างชนทุกชาติ ทุกภาษา

พระธรรมเอเฟซัส 2:14 “เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นสันติสุขของเรา เป็นผู้ทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างสองฝ่ายลง”

Prayerfulness = การอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ
(Praying frequently)

พระธรรมฟิลิปปี 4:6 “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย แต่จงทูลขอความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน การวิงวอนกับการขอบพระคุณ” (Do not be anxious about anything, but in everything, by prayer and petition, with thanksgiving, present your requests to God)

พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5:17 “จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ”
(pray continually)

ท่านเอลียาห์ได้อธิษฐานด้วยความเชื่ออย่างแรงกล้าเพื่อไม่ให้ฝนตก และพระเจ้าก็ได้ตอบคำอธิษฐานของเขา (พระธรรมยากอบ 5:17)

Purity = ความบริสุทธิ์ ไม่มีราศี ไร้สิ่งเจือปน
ไร้มลทิน (lack of contamination or evil)

พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:7 “เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์” (For God did not call us to be impure, but to live a holy life)

พระธรรม 1 ทิโมธี 5:1-2 ท่านเปาโลได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยใจที่บริสุทธิ์

Self-control = การรู้จักควบคุม บังคับ ยับยั้งซึ่งใจ
หักห้าม อดกลั้นตนเอง สามารถบังคับตนเองได้ หรือ
มีวินัยที่ควบคุมความประพฤติแห่งตน (restrain or discipline
one's behavior)

พระธรรมทิตัส 2:12 “สอนให้เราละทิ้งความอธรรมและโลกีย์
ตัณหา และดำเนินชีวิตในยุคนี้อย่างมีสติสัมปชัญญะ” (It teaches us to say no to ungodliness and worldly passion, and to live self-controlled, upright and godly lives in his present age)

การควบคุมหรือการรู้จักบังคับตนจึงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่าง
หนึ่งของการทำหน้าที่ผู้ปกครองคริสตจักร (พระธรรมทิตัส 1:8)

Trust (in God) = ความเชื่อและไว้วางใจ
ในพระเจ้า มอบความมั่นใจไว้กับพระองค์
 (putting one's confidence in God; believing)

พระธรรมยอห์น 14:1 "อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านจงวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย (Do not let your hearts be troubled. Trust in God; trust also in me)

พระธรรมสุภาพิต 3:5 "จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า"
 (Trust in God with all your heart)

อัคราฮัมเชื่อพระเจ้า ท่านจึงได้ชื่อว่าเป็นคนชอบธรรมและเป็นสหายของพระเจ้า

Wisdom = ความรอบรู้ ปัญญาที่ได้รับจาก
พระเป็นเจ้า (knowledge guided by understanding)

พระธรรมสุภาพิต 15:33 "ความยำเกรงพระเจ้าเป็นการสอนให้เกิดปัญญา" (The fear of the Lord teaches a man wisdom)

พระธรรมยากอบ 3:17 "ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข สุภาพและว่าง่าย เปี่ยมด้วยความเมตตา และผลที่ดี ไม่ลำเอียง ไม่หน้าซื่อใจคด" (The wisdom that comes from heaven is first of all pure; then peace-loving, considerate, submissive, full of mercy and good fruit, impartial and sincere)

กษัตริย์ซาโลมอนได้ทูลขอสติปัญญาความรอบรู้ เพื่อปกครองประชากรของพระองค์ (พระธรรม 1 พงศ์กษัตริย์ 3:4-15)

จากเอกสาร "**CHARACTER EDUCATION**"
 โดย มน.ดร.วิศรุต จินดาร์ตัน โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
 มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย